

Ta hãy thử dùng luật nhân quả để giải thích trường hợp người có thiên tài. Đây là kết quả sau cùng của những gắng công từ kiếp này sang kiếp nọ, của sự bền chí lâu dài áp dụng vào một đường lối phát triển nào đó, việc nó biểu lộ sớm hay muộn trong đời không thành vấn đề. Sự việc đây là phát triển một chiều được thấy qua cuộc sống của nhiều danh nhân, không phải ai cũng sống hạnh phúc trọn đời hay thành công mỹ mãn, mà lắm người bị nghèo khó. Chuyện có thể giải thích là để có được thiên tài thì người ta cần sự chú tâm rất mực cộng với lòng nhiệt thành lớn lao, mà hai điều này thường đi song đôi với lòng ích kỷ và cái tôi ít nhiều. Người nhiệt tâm thì giống như người cuồng tín là họ sẽ đè bẹp người khác để đạt tới mục tiêu của họ, và việc một lòng một dạ đi tới đích thường sinh ra sự làm ngơ với thân nhân trong gia đình. Vì thế nhân quả của người có thiên tài thường lẫn lộn xấu và tốt, nhưng họ có thể chuyển nhân quả xấu thành tốt nếu muốn bằng cách học có phản ứng khôn ngoan đối với khó khăn và thất vọng.

Lẽ tự nhiên ai có thiên tài thì ở vị thế rất tốt cho việc tạo nhiều nhân quả đẹp đẽ, do khả năng nâng cao, soi sáng hay mang lại sự hân hoan vui vẻ cho một khối lớn người. Sự tốt lành tăng thêm hơn nữa trong lúc sáng tạo họ thêm vào đó ước nguyện nồng nhiệt là việc làm của họ có ích cho nhân loại. Mặt khác những ai chống đối người như vậy và bác bỏ không chấp nhận thông điệp của họ, cười chê, thì chắc chắn sinh ra nhân quả xấu. Hơn thế nữa nếu quần chúng chú trọng quá đáng vào lời chê bai thì trọn cả nước có thể sinh ra nhân quả khiến nó không có được cơ hội và vinh dự hãnh diện như thế nữa. Lấy thí dụ người có thiên tài sinh ra ở một nước và bị hắt hủi, nhân quả sẽ là lần sau họ tái sinh vào nước khác. Nếu ta nhìn lại quá khứ thì thấy rằng ở đâu các đại nghệ sĩ được quý chuộng thì họ tái sinh lại ở đó. Đông đảo nhà danh họa sinh ra ở Ý khi xưa cho ý nghĩa rõ rệt về dây liên kết này. Bởi nước Ý quý chuộng và biết ơn, nó nhận lại được nhân quả tốt lành của lòng biết ơn và nay có thể khoe khoang về biết bao viện bảo tàng với những bức họa tuyệt tác. Mỗi nước có được số vĩ nhân tùy theo sự xứng đáng của nước ấy.

Như thế ta thấy quốc gia sinh ra nhân quả cho mình giống như con người tạo karma cho họ, và đôi khi nhân quả này có tính chất rất nghiêm trọng. Thí dụ Tây Ban Nha, do việc chiếm đoạt nam Mỹ và đối xử tệ hại với người Inca và Aztec nơi đó, nước này trong thế kỷ 20 đã mất uy thế không còn là cường quốc mà bị suy sụp, tức không thể trốn lánh nhân quả của việc xâm lăng và thống trị. Lịch sử cho thấy là theo sau giai đoạn bành trướng quốc gia, tăng thế lực, luôn luôn là việc suy đồi xảy ra không sớm thì muộn. Đối với cá nhân ta tái sinh vào bất cứ nước nào mà ta có nhân quả đáng hóa giải nơi đó, để có thể hấp thu một số đặc tính của nước ấy. Ngoài ra, cũng có thể là nhân quả cá nhân khiến ta can dự vào nhân quả quốc gia và dự vào cuộc chiến của nước đó, thí dụ vậy. Đó là số phận của hằng ngàn người sinh ra vào cuối thế kỷ 19 liên quan đến thế chiến I sau này, vì vậy ta hãy nói qua về thế chiến theo quan điểm nhân quả.

Thế chiến I và II là nhân quả cho hành động xấu của quốc gia, chúng tạo cơ hội tuyệt diệu cho con người trả đôn lại một lần những món nợ cũ của mình. Khi gặp gian nan khó khăn, chịu khổ cực nhiều bề lúc chiến tranh, họ có thể trả hết chỉ trong vài năm karma chùng chất của nhiều kiếp. Kết cục là nhiều người thiệt mạng trong trận chiến sẽ tái sinh với một khối lớn nhân quả lành; hành động anh hùng, lòng yêu nước và sự quyết tâm nhận chịu số mạng của mình một cách vui vẻ, tự nguyện khiến cho sự tiến bộ trong tương lai của họ được tiến mau rất đáng kể. Điều lý thú khác nối liền hai thế chiến là nhận xét nói rằng những người lính hy sinh tính mạng và tuổi trẻ của mình trong thế chiến I và II đã tái sinh mau lẹ sau đó. Họ mang theo lòng chán ghét chiến tranh và ý thức sâu sắc

về hòa bình, đặc tính này khiến thế hệ của họ sinh ra phong trào phản chiến và hippy ở tây phương trong thập niên 1960 và 1970.

Trong khi người lính chiến trang trải một số rất lớn karma xấu và tạo được rất nhiều karma tốt thì cũng có người xem chiến tranh là cơ hội để làm giàu. Nhân quả sinh ra do việc trục lợi như thế thường rất nặng nề và dẫn tới cuộc khủng hoảng kinh tế sau thế chiến I. Nếu không có hình thức này thì ta có biến cố khác về tài chính như thị trường chứng khoán sụp đổ, thương mại trì trệ. Nhân quả về tiền tệ có thể nói tổng quát là liên hệ đến việc giao dịch thương mại không công bằng, lấy lời quá đáng, tham lam, biển lận, chèn ép và buôn bán sái luật đủ mọi loại. Karma nặng nhất loại này là tài chánh lụn bại, và nhẹ hơn là sự thiếu thốn nhỏ làm bó buộc ít nhiều nhưng không có gì nghiêm trọng.

Karma xấu không phải chỉ hàm ý khó khăn mà nó còn cho cơ hội để tạo nên việc tốt, tức có thái độ hiểu biết khi đối đầu với thử thách, tạo nên đức tính đẩy mạnh cuộc tiến hóa của mình. Lấy thí dụ người bị phá sản coi việc có ít tiền không có gì đáng ngại vì họ đã mất lòng tham lam, hay đã học được rằng không nên coi trọng tiền của. Với người như vậy, nhân quả tốt trung hòa nhân quả xấu vì họ không bị đau khổ, và đó là karma lành của việc cố công trau dồi tâm tính, giống như khoa tâm lý dạy rằng biến cố đến với ta thì không quan trọng, mà điều quan trọng là phản ứng của ta đối với nó. Nói rộng ra thì đức tính là thuốc chữa cho mọi đau khổ trên đời, nếu một người không thêm muốn thì họ không đau khổ khi kẻ khác được may mắn hơn họ, và nếu không có lòng ganh tị thì không đau khổ khi thấy ai khác được quý chuộng nhiều hơn họ. Theo cách ấy ai tạo cho mình có đức tính hoàn toàn là khiến mình không bị ảnh hưởng về các rối loạn trong đời, hơn thế nữa họ không còn sinh ra nhân quả xấu vì trọn khuynh hướng con người của họ là sinh ra chuyện lành.

Một loại nhân quả khác đáng nói là sự giàu có, người thực hành nhiều việc nhân ái là tạo cho mình một khối lớn karma tốt đẹp, cũng như không làm gì mà có nhiều tiền của trong kiếp này (thí dụ thừa hưởng tài sản) thường là kết quả của việc sử dụng và rộng rãi ban phát tiền của trong quá khứ, hay dĩ nhiên cũng là kết quả của nỗ lực tạo của cải; nhưng hạnh phúc có đi kèm theo của cải hay không thì còn tùy vào karma. Sự hiểu biết bí truyền dạy ta không nên có lòng mong muốn được giàu sang tột độ, vì khi đạt tới điều ấy lòng mong muốn có thể đã được thăng hoa không còn hướng tới của cải vật chất nữa, hay đã mất đi và của cải trở thành gánh nặng. Ai thừa hưởng dinh thự nhà cửa mà lòng không muốn nhưng phải bảo tồn nó thường là nhận lãnh trở lại karma của ước ao sai chỗ.

Lòng hãnh diện về gia tộc hay dòng dõi lâu đời của mình có thể sinh ra karma tương tự, những ai đặt nặng không đáng về tước vị hay hãnh diện rằng mình là con cháu dòng họ tiếng tăm, thường sinh trở lại vào dòng họ ấy ngay cả sau khi nó sa sút và tàn tạ. Nguy hiểm của lòng hãnh diện về gia tộc này theo quan điểm cuộc tiến hóa là mỗi lần tái sinh cá nhân thừa hưởng đặc tính và khuynh hướng của gia tộc, cái có thể rất bất lợi cho tiến triển của họ. Thay vì có được kinh nghiệm và tính chất thay đổi và đa dạng, nhờ việc sinh ra trong những gia tộc khác nhau, con người tái sinh nhiều lần trong một gia tộc sẽ bị giới hạn và đi chậm bước. Người ta cũng có nguy hiểm tương tự khi có lòng kiêu hãnh về sắc tộc hay quốc gia, ai có thói quen xem người không thuộc cùng quốc gia với mình là kẻ thấp kém hơn, ai chê bai khi so sánh phong tục nước khác với nước mình, và tạ ơn trời rằng mình là người Anh, Mỹ hay Pháp v.v., sẽ nhận trở lại karma về đầu óc hẹp hòi trong một kiếp tới. Thái độ ấy không phải là lòng yêu nước mà chỉ là tính kiêu ngạo, và nó rất nguy hiểm vì chính trị gia có thể lợi dụng nó để gây chiến. Lòng kiêu hãnh về quốc gia đối chọi với tinh huynh đệ đại đồng, và huyền bí học dạy rằng tinh huynh đệ không phải là cảm tình suông mà là một thực tế trong thiên nhiên cũng như là luật trong cuộc sống. Vi phạm luật này luôn luôn mang lại hệ quả và luôn luôn đó là karma tệ hại. Ngày nay với sự khám phá về bộ di truyền tử DNA thì tinh huynh đệ của muôn loài càng được xác nhận, con người có chung đại đa số các di truyền tử (gene) với những loài khác và chỉ có rất ít di truyền tử là của riêng loài người. Trọn các loài trong thiên nhiên làm việc chung với

nhau, chỉ có riêng loài người từ chối không hợp tác mà đi theo theo đường riêng của mình, khiến cho sự thăng bằng bị đảo lộn mạnh mẽ.

Nhìn trở lại luật nhân quả ta thấy rằng nguyên nhân chính sinh ra mọi đau khổ của con người là bởi ta có tự do ý chí; nếu không có tự do ý chí con người sẽ chỉ là vật tự động, luôn luôn làm điều phải, thế nên sự hoàn hảo tuyệt mức này thực ra là sự bất toàn. Ta có nhiều thắc mắc và còn nhiều điều không hiểu, và có thể cho rằng luật trời khiếm khuyết nhưng đó là vì tầm nhìn của ta bị giới hạn, nếu có được khả năng nhìn được trọn vũ trụ hẳn ta sẽ thấy cuộc sống và luật trời đều vẹn toàn. Karma vì vậy không đứng riêng rẽ mà là một trong những cơ chế của cuộc tiến hóa.

CYRIL SCOTT

(An Outline of Modern Occultism)